

KZRFES

GLASILO ZVEZE FANTOVSKIH ODSEKOV V LJUBLJANI. — IZHAJA VSAK DRUGI ČETRTEK. —
 NAROČNINA: LETNO DIN 20, POD SKUPNIM OVITKOM DIN 18. — ROKOPISI SE POŠILJAJO
 NA NASLOV: UREDNIŠTVO »KRESA«, LJUBLJANA, KRŽIČEVA 6. — UPRAVA: »KRES«, RA-
 KOVNIK, LJUBLJANA VIII. ČEKOVNI RAČUN ŠT. 17.871.

LETO XI.

LJUBLJANA, ČETRTEK, 11. JANUARJA 1940.

ŠTEV. 2.

SKALNATI TEMELJ

Tako je lani na našem sestanku imenoval prevzvišeni gospod škof krščansko družino. V ognjevitom govoru, ki mu je prihajal naravnost iz srca, je poudarjal, da mora biti zakon, ljubezen dveh med seboj in do otrok, trajna in neporušna vez. Le tak zakon bo skalnat temelj narodu, da ga viharji ne porušijo.

Danes sta dva sovražnika hkrati napadla krščansko družino: SEBIČNI INDIVIDUALIZEM, to je, da je človek samemu sebi cilj. »Kdor se oženi in rodi otroke, je norec, je zločinec,« tako je dejal materialist Aleksander Humboldt.

Drugi neizprosni sovražnik družine je KOMUNIZEM, BOLJŠEVIZEM, po čigar načelih družina nima pravice do obstoja, ker je v nasprotju s kolektivizmom.

Oba pokreta sta proti naravnemu instinktu človeške narave. Z njima je družina spet prišla na rob prepada. Papež Pij XI. je v okrožnici o »ČISTEM ZAKONU« poslal v svet svarilni klic, naj se človek vrne nazaj k družini, kakršno je ustanovil Bog in Jezus Kristus potrdil.

Ni dvoma, da ima velik del današnjega svetovnega zla na vesti razmajano družinsko življenje. Na tej celi sloni moč narodov in držav.

LE S KRŠČANSKIMI NAČELI PREŽETA DRUŽINA JE BLAGOSLOV NARODU IN POROK NJEGOVEGA OBSTANKA. MOŽ IN ŽENA MORATA BITI KAKOR ENO ENOTNO DREVO, IZ KATEREGA BUJNO POGANJAJO VEJE. TO DREVO MORA BITI ZAKORENINJENO V TISTIHZDRAVIH NAČELIH, KI JIH PO KRISTUSU OZNANJA CERKEV. ČE BODO ZDRAVE KORENINE, BO ZDRAVO TUDI DEBLO IN VEJE.

OD NOBENE STVARI OBSTOJ NARODA NI TAKO ODVIŠEN KOT OD ZDRAVE DRUŽINE. FANTJE, ALI SE ZAVEDATE SVOJE RESNE PA VZVIŠENE BODOČE NALOGE?

Dr. Franc Knific.

Sveta noč — blažena noč!

**Pospešujmo družinsko življenje
in pravega družinskega duha!**

Fantovski sestanki v januarju in februarju 1940

Srečen skok v novo leto!

Velikokrat ste že slišali, pa je prav, če še enkrat povem, da so tedenski fantovski sestanki nujno potrebni, ker le po njih se morejo člani fantovskega odseka razviti v nekako družino ali v zares obstoječe duhovno občestvo. To je potem najtrdnjša podlaga bratskega razmerja med člani.

Fantovski sestanki morajo biti tako pripravljene in izvedeni, da so vabljeni za vsakega člana. Seveda pa mora na njih vladati resnost in tudi zavest odgovornosti. Saj se na fantovskih sestankih fantje razgovarjajo in podučujejo o stvarih, ki so zanje najbolj važne.

Danes se bolj kot kdaj čuti resna nevarnost komunizma in brezboštva. Zato bomo na fantovskih sestankih v januarju in februarju 1940 razpravljali v prvi vrsti o tem vprašanju. Vsi odseki so že dobili potrebna navodila, katerih se naj točno držijo.

Za podlago predavanjem in razgovorom bodo služile knjižice proti komunizmu, ki ste jih vsi dobili. Da bodo sestanki imeli popoln uspeh, bo pred vsakim sestankom vsak zase že prebral v knjižicah snov, ki se bo na sestanku predelovala. Tako bo vsak član pripravljen, da tudi sam poseže v razgovor. Najbolje je, da si vsak član pripravi nekaj vprašanj, ki jih bo potem stavil na sestanku, če ne bodo že prej razjašnjena.

Protikomunistične knjižice shranite ter jih še in še prebirajte! Skrbite, da se bodo vse knjižice brale ter da ne bodo obležale nerazrezane in zaprašene. Če imate pri hiši več izvodov teh knjižic, jih takoj razdelite drugim, ki jih še nimajo.

Potrebno je, da te knjižice prebere čim več ljudi, zlasti tudi oni, ki niso v stiku s cerkvijo ali s katoliškimi društvi.

Važno je, da knjižice proti komunizmu predelujejo na rednih fantovskih sestankih vsi odseki. Samo potem more imeti naša Zveza kot celota zavest, da je vse njeno članstvo v tem vprašanju zadostno podučeno in sposobno, da brani svoja načela; ker je članstvo naše Zveze veliko in razširjeno po celi Sloveniji, je ta zavest gotovo pomembna za ves naš narod.

Ne pozabimo, da bo vedno v prvi vrsti odločala mladina, in sicer mladina, ki bo odločna, pogumna in seveda tudi jasna v načelih. Od nas je odvisno, da bo to mladina, ki je združena v fantovskih odsekih. Storimo vsak svojo dolžnost!

Dr. Stanko Žitko.

Fantje, berite!!!

Predavanja v radiu. V nedeljo, dne 4. februarja 1940 popoldne ob 16.40 bo v ljubljanskem radiu govoril naš predsednik dr. Stanko Žitko o načelih naše organizacije. Fantje, ne zamudite tega predavanja! Obenem Vam sporočamo, da bo odslej vsako prvo nedeljo v mesecu ob istem času predavanje iz naše fantovske organizacije. Ne pozabite!

Farni sestanki. V času od 21. do 28. januarja 1940 mora biti po vseh naših farih velik sestanek, ki naj ga povsod priredi fantovski odsek za vse fante v fari. Predavanje za ta sestanek dobite pravočasno!

Kako Vam ugaja Kres? Urednik bi rad zvedel za mnenje, kako Vam ugaja novi Kres. Zato pošljite na uredništvo svoja mnenja, da jih bomo potem v listu samem objavili. Razširjajte naše fantovsko glasilo Kres!

Dijaki, posnemajte!

Podmladek ZFO na gimnaziji kneza Koclja v Murški Soboti je naročil 51 »Kresov«. Pa ne boste morda rekli, da so dijaki v Murški Soboti bolje situirani kot po drugih naših mestih? Ta uspeh je pripisovati predvsem zavednosti dijakov samih ter ljubezni in požrtvovalnosti, ki jo podmladku posvečata g. Ivan Zajec, nadzorni profesor, in g. Stanko Rebek, podmladkov duhovni vodja, oba salezijanca.

Poslovni tečaji

Poslovni tečaji morajo biti izvršeni do konca januarja prav po vseh okrožjih. Njih namen je seznaniti odsekovne odbornike z vodenjem poslovnih knjig in izpolnjevanjem organizacijskih obrazcev. Tečaji so obvezni za vse okrožne in odsekovne odbornike, prav pa bo, če se bodo tečaje udeležili tudi drugi člani, ki se zanimajo za naše organizacijsko poslovanje. Letos moramo našo fantovsko organizacijo prav v organizacijskem poslovanju močno razgibati, ker vemo, da vse delo v nji zavisi od pravičnega in točnega poslovanja. Skušnje iz preteklih let nam povedo, koliko nepotrebne dela, dopisov, okrožnic in opominov je morala ZFO poslati prav zaradi malomarnega poslovanja odsekovnih odborov. Če je bilo potrebno sestaviti kake statistike, koliko težav je bilo, preden so bili podatki zbrani. Spet vzrok: slabo poslovanje odsekov, ki poslovnih knjig in statistik sploh vodili niso.

Naša naloga v tej poslovni dobi je urediti poslovanje v vseh organizacijskih enicah. Za vsak odsek je obvezno voditi naslednje knjige:

1. Zapisnik občnih zborov in odborovih sej.
2. Zapisnik fantovskih sestankov.
3. Blagajniški dnevnik.
4. Knjigo članarine.
5. Telovadno beležko.
6. Kroniko.
7. Staležne liste rednih članov, rednih članov - starešin, članov vojakov, podpornih članov.

Vsak mesec mora o svojem delovanju poročati nadrejenim enicam. V ta namen je izpolnjevati obrazec št. 5 »Poslovno poročilo«. Na okrožnih svetih so odseki dolžni podati staležno poročilo, zato se poslužujejo obrazca št. 4 »Staležno poročilo«. Poleg navedenega mora vsako leto in to takoj po občnih zboreh poslati nadrejenim enicam izpolnjen obrazec št. 1 »Razvid odsekovnih odbornikov in drugih opravnikov«.

Kako se navedene knjige vodijo in obrazci izpolnjujejo, se bo obdelalo na enodnevnih poslovnih tečajih, katerih naj se udeležijo prav vsi odsekovni odborniki. Zavedati se moramo, da je organizacijsko poslovanje najboljša šola za privatno in javno udejstvovanje. Kdor se bo seznanil z našim poslovanjem, ne bo prišel v težave, ko ga bo morda življenje poklicalo v občinsko upravo, v načelstvo kake hranilnice ali zadruge. Urejeno poslovanje je temelj vsake organizacije, brez njega ne

Kamele v jaslicah in kamele med fanti...

Po naših domovih in po cerkvah smo naredili jaslice. Za sv. Tri kralje smo postavili vanje še tri Modre s spremstvom in seveda tudi s kamelami.

Ob pogledu na jaslice zaživijo v človeku najrazličnejši mladostni spomini in pobožne misli. Lahko ti pa pride na um tudi kaka hudobna misel. Meni na primer se je taka prikradla v glavo. Kar ne morem se je otresti. Zlasti kadar vidim pred hlevčkom kamele, tiste, ki so nosile tri Modre z Jutrovega, se spomnim kamel med našimi fanti.

* * *

Tri vrste bitij vidimo zbranih ob Jezuščku v jaslicah. Najprej Marijo, sv. Jožefa, pastirje in tri Modre. Ti so božjemu

Zimske nedelje rakovniške mladine na bazarju za Rakovnikom v Ljubljani.

Detetu najbližji. Na kolenih kleče pred njim in molijo Boga človeka.

V drugo vrsto spadata vol in osel. Kaj pa ta počneta, ko prvi pobožno molijo? Nič. Le neumno gledata ves prizor, ker pač o sveti skrivnosti učlovečenja nič ne vesta.

Še tretjo skupino vidim. To so kamele. Pred hlevčkom stoje in čakajo, da se Modri vrnejo iz njega, kjer molijo in darujejo.

* * *

Eni teh treh skupin je podoben vsak fant med nedeljsko službo božjo.

Nekateri v cerkvi zbrano in pobožno molijo, zavedajoč se, da prihaja med sv. mašo na oltar prav isti Bog, ki se je v sveti noči rodil na svet. Zato spoštljivo kleče in s sklenjenimi rokami častijo svojega Boga. Ti so podobni Mariji, Jožefu, pastirjem in Modrim.

Drugi pa sličijo volu in oslu. Brez misli in brez pobožnosti zijajo na oltar in okrog sebe. Ne pokleknejo, še med povzdigovanjem ne. Naslanjajo se na steno, se sklanjajo čez klopi, le to še manjka, da bi se po dolgem in širokem zleknili po tleh, kot to storita vol in osel. Pa volu in oslu ne moreš zameriti, če se v Jezusovi navzočnosti nespoštljivo vedeta. Sta pač vol in osel in nimata razuma.

Če pa se ti, fant, ki vendar veš, da je na oltarju Bog, v cerkvi grdo vedeš, je to nespoštljivost do Boga in pohujšanje za tiste, ki te vidijo. — Velik greh je, če v nedeljo ali zapovedan praznik brez zadostnega razloga ne greš k sv. maši, še mnogo večji greh pa je, če v cerkvi z grdim obnašanjem pohujšanje daješ.

Kaj pa kamele? Te pač ne bodo imele med fanti posnemovalcev? Da jih reš ne bi! Pa jih imajo. Tisti so to, ki med sv. mašo zunaj cerkve postajajo.

Če so kamele ostale zunaj, medtem ko so Modri v hlevcu molili, niso s tem nobene svojih dolžnosti zanemarile in tudi pohujšanja niso dajale. Če pa fant kamelo posnema, greši, ker svoje nedeljske dolžnosti ne izpolni in ker je drugim v slab zgled.

Proč z voli in osli v fantovskih vrstah! Kamele pa čisto iztrebimo iz naše dežele!

Kakršna tvoja maša, taka tvoja nedelja, kakršna tvoja nedelja, tak tvoj delavnik, kakršen tvoj delavnik, tako tvoje življenje, kakršno tvoje življenje, taka tvoja smrt, kakršna tvoja smrt, taka tvoja večnost.

Dr. Fr. Blatnik.

Važna poročila iz uprave

Položnice smo priložili starim naročnikom že v zadnji številki lanskega letnika, novim pa v prvi letošnji številki. Prosimo, da se jih čimprej poslužite.

Ta številka je zadnja, ki jo še prejmejo naročniki, kateri dolgujejo naročnino še za lansko leto. Tretje ne prejmejo več. Prizadeti, poravnajte naročnino takoj!

Tistim, ki imate list naročen na skupen naslov. Po din 18.— na leto (din 9.— polletno) dajemo list od zdaj naprej le, če prihaja vsaj 5 izvodov na skupen naslov. Če jih je manj, je naročnina din 20.— kot za posamezne naslove.

Naročnino plačujte vedno pod istim imenom, na katero list prihaja. Včasih se dogaja takole: FO Golo ima naročenih 10 izvodov, ki prihajajo na naslov Podlogar Cvetko, ko pa blagajnik plača naročnino, napiše na položnico svoje ime, na primer Hočevnar Jože, Golo. V takem slučaju uprava ne ve, kako knjižiti ta znesek, ker Hočevnarja Jožeta v svoji kartoteki nima kot naročnika. Zato zapišite na položnico vedno ime in naslov tistega, na katerega list prihaja.

NAGRADE ZA POSPEŠEVATELJE »KRESA«.

Vsak naš fant naj bi se lotil pridobivanja novih naročnikov zgolj iz ljubezni do organizacije in njenega glasila. Kljub temu pa razpisujemo še naslednje nagrade:

Kdor pridobi trinove naročnike, prejme povest »Spomini Orlovske mladosti«. Za pet novih naročnikov si lahko izbere katero naslednjih knjig: dr. A. Ušeničnik: Socialna ekonomija; Zabret: Orlovstvo; dr. Jeraj: Vzori slovenskih fantov. Za sedem novih naročnikov knjigo »Stori to«, broširano; za deset pa isto krasno vezano. Za dvanajst novih naročnikov bo prejemal en izvod »Kresa« za leto 1940. za stonj. Isto za vsakih nadaljnjih 12.

Nagrade prejme le, če so naročniki res novi in če vsi plačajo naročnino vsaj do 15. februarja 1940.

STATISTIKA O RAZŠIRJENOSTI »KRESA«.

V »Kresu« bomo objavili natančen pregled, koliko izvodov ima kateri odsek naročenih. Pri tem bomo upoštevali tudi izvode, ki prihajajo v dotični kraj za nečlane. Iz te preglednice bo razvidna delavnost odseka. Povedala bo namreč, koliko šteje odsek članov, koliko je imel »Kresov« naročenih v letu 1939, in koliko bo do 15. februarja leta 1940. pridobil novih naročnikov. Pripominjamo pa, da bomo upoštevali samo tiste izvode, za katere bo naročnina poravnana (pri skupnih naslovih vsaj delno).

Odseki, še je čas, da zamujeno popravite in se v tej razpredelnici pomaknete više, kot bi bili po sedanjem stanju!

more obstajati in napredovati. Z ljubeznijo izvršimo vsa navodila, ki jih daje ZFO, in dvignili bomo našo mladinsko organizacijo, naučili pa se bomo tudi mnogo koristnega za naše življenje.

OKROŽNE TEKME

V LETU 1939-40

Tekmovalni red kakor tudi vprašanja iz tekmovalne tvarine za obvezne okrožne tekme v letošnji poslovni dobi so pripravljena. Oboje bo v kratkem izšlo tiskano v posebnih knjižici.

Okrožne obvezne tekme se bodo morale po vseh okrožjih izvršiti v mesecu aprilu in maju. Pozneje izvršene tekme se ne bodo mogle več upoštevati pri razdelitvi diplom. Okrožne tekme so obvezne za vse odseke, ki na dan tekem obstajajo najmanj že 6 mesecev. Tekmovalni red predvideva določilo, da odsek, ki se ne bo udeležil tekem, ne bo smel v tej poslovni dobi privediti nobenega javnega nastopa, prav tako tudi član odseka ne bo mogel tekmovali pri nobenih drugih tekmah, ki jih bo privedilo okrožje, če se ne bo udeležil teh tekem.

Določila tekmovalnega reda so torej v tem pravcu precej stroga, in to zaradi tega, ker predstavljajo okrožne tekme najmanjši program naših odsekov v letošnji poslovni dobi. Zato je dolžnost vseh, ki jim je kaj do napredka in razvoja naše organizacije, da poskrbe, da se teh tekem udeleže prav vsi odseki in njih redno članstvo.

S predelavo tekmovalne tvarine naj odseki ne odlašajo, temveč naj z delom prično takoj, da bo uspeh tekem res dober in da se bo članstvo predpisane tvarine tudi trajno priučilo.

Na tem mestu bomo v vsakokratni številki »Kresa« tolmačili tekmovalni red tako, da bo tekmovalje izvedeno kolikor mogoče najbolje in najpravičneje. Prav tako bomo tudi na tem mestu odgovarjali na razna vprašanja odsekov, ki se bodo nanašala na tekmovalni red in tekmovalno tvarino.

Z lanskimh smuč. tekem: sv. maša.

Veliki Slomšek - našim fantom

Pod soncem ni gorše stvari, kakor ste verli mladeniči vi, dokler ste pridni in pošteni, v lepi zarji svete nedolžnosti, žlahtni kamnji rodbine, veselje očeta in matere, stebri svoje dežele. Skrbite za pošteno serce; ono je človeka jederce; serce červivo, ves človek malopriden. Serce mladenč najhitrej in pa naj slabši predá.

In zares; kako brez vsiga pomiselka, pisanimu metulu enak, si mladenič med cveticami pozemeljskega veselja igra, in ne gleda na nobeno nevarnost, ki čednosti žuga, ne pomisli ne na smert ne na konec.

Alj kdor v mladih letih razujzdano živi, in le na stare dni Bogu služiti hoče, on daje hudiču zlato, Bogu pa rijo — hudiču jederce, Bogu pa prazno lušino svojega življenja — hudimu cvetje, Bogu pa ternje — hudiču naj žlahnej sad, Bogu pa červivega — hudiču meso in muzek, Bogu pa kosti. Ali bode Bog tako za dobro sprijel?

Kakor mladenča iz Najma — nesejo štirje pogrebnički mnogega mladenča h preranimu grobu: jeza — pijanost — nečistost in gerda razvada. Tudi tobak je mnogimu jamo izkopal, žganje mu je mertvaško svečo — nečisto djanje mertvaški pert — ponočevanje in tepenje mertvaški križ podalo.

Varujte svoj jezik klafarskih marnov, pesen in obljud. Ako zapeljivec dekletu zakon objubiš, da jo v greh pripraviš, tudi tvoje kosti ne bodo v pokoju počivale.

(Iz knjige A. M. Slomšek 1939. Dr. Debeljak.)

Še na delo za dober tisk!

Pobude za notranjo rast in poglobitev v naši organizaciji bomo našli ob čitanju dobrih knjig, revij in časopisov ter v čitanju svojega organizacijskega glasila.

Skoro vsak človek je kdaj sejalec, prav gotovo pa je sejalec vsakdo tedaj, ko uporabi od Boga podarjeno mu zmožnost, da zna svojo lastno misel v lepi obliki podati drugim v pisani besedi. — In vsak človek je tudi njiva, da le čitati zna. Pa kako nedopovedljivo sprejemljiva je ta zemlja za vsako najmanjše semence! Pisatelj pa seje in seje: morda blagoslov, morda ljubezen, dobroto. Pisatelj gradi ali ruši, dviga ali pogublja. Morda pa seje vse, kar mu že pade na misel: seme in plevel.

Mi, ki smo oskrbniki teh božjih njiv v nas samih, v naših družinah in v naši okolici, pazimo, da bo padalo vanje le zrnje, dostojno nebeških žitnic.

PAPEŽ O TISKU.

Saj je pa tudi naša stroga dolžnost skrbeti za to žlahtno in plemenito seme. Takole je govoril Pij XI. skupini romarjev 3. marca 1934. leta: »Z vso resnostjo resnice moramo buditi v srcih naših sodobnikov zavest, da je širjenje dobrega tiska dandanes postala ena najvažnejših dolžnosti vsakega krščanskega bojovníka — in da spadajo grehi zanemarjanja te dolžnosti med najstrašnejše, za katere bo človek dajal nekoč odgovor svojemu večnemu Sodniku.«

Ne smemo torej pri širjenju kraljestva božjega uporabljati samo prižnice in spovednice,

ampak tudi dnevnik, revijo, roman, letak, radio in film. Za tako poslanstvo pa je treba apostolske gorečnosti in enotnega nastopa.

KAKO NASPROTNIKI?

Kako delajo nasprotniki? Na židovskem shodu v Krakovu l. 1860. je zaklical žid Mozeš Montefiori: »Združimo se in ne trpimo nobenega tiska nad seboj, pa bomo vladali nad Gojim (nad nežidi)!« Združili so se, zgrabili za delo, žrtvovali so veliko in v 80. letih dosegli čudovite uspehe: Peščica židov vlada ogromne množice prav tako zmožnih Gojim, blatijo nas, požigajo nam

Glej znamenje na polju to...

cerkve, oskrnjajo device; nekaj sužnjev laži in teme usužnjuje posedovalce luči in resnice.

A KATOLIČANI?

»Medtem pa katoliško ljudstvo ne razume, kakšnega pomena je tisk!«, toži Pij XI. — Glavni urednik La Croix, p. Merklen, je na shodu časnikarjev v Grenoblu l. 1934. izgovoril tale pomenljivi stavek: »Glavna nevarnost proti katoliškemu časopisju od tod, ker so katoličani brezbrizni in ne berejo katoliških časopisov. Kadar in kjer koli smo bili katoličani v zadnjem stoletju premagani, vedno in povsod smo bili premagani zato, ker večina katoličanov ni brala katoliškega časopisja.«

O vsem tem mogočnem vplivu tiska moramo v naši vzgojni organizaciji premišljevat in bratom govoriti, potem pa kar je glavno, širiti moramo dober tisk. Takole pravi Pij XI.: »Da bo mogel katoliški tisk vršiti svoje visoko poslanstvo, ga morajo vsi podpirati s pridobivanjem številnih naročnikov.« Ob drugi priliki je rekel švicarskim romarjem: »Ni dosti, da se knjige tiskajo; treba jih je tudi čitati in širiti: ni dosti samo priporočati jih, treba je zanje tudi agitirati od hiše do hiše, od moža do moža.«

Saj mora biti dobra knjiga, dober časopis za vsakega katoličana kot kos vsakdanjega kruha. Odtrgati si ga, bi se reklo rušiti lasten organizem in z njim odporno silo Cerkve, ki ji pripadam.

Zato pa, fantje, na delo za širjenje dobrega tiska! V začetku novega leta smo. Slovenski človek premišlja, kakšen dnevnik, katero revijo in katero knjižno zbirko bi si naročil, da bi mu bila kašipot v novo leto. Vidiš, fant, tu te čaka obilo trdega dela. Spravi v vsako slovensko hišo v svoji okolici dober časopis, dober list, da

Z nenadnega koroškega okrožja.

ji bo v blagoslov, ne pa v prokletstvo. Plevelu pa ne dovoli vstopa za nobeno ceno! Tvoje poslanstvo ne bo lahko. Zahtevalo bo žrtev. Bo pa tudi blagoslov božji tem obilnejši.

S. Rebek.

„Poslovnik“ drugače določa

Prebiram poročila odsekov o izvršenih občnih zborih. Mnogo lepega in zanimivega je v njih, zlasti tista so vse pohvale vredna, ki vsebujejo poročila vseh odsekovnih odborov in drugih opravnikov. Kako lepo iz njih diha celotni trud odseka, ki se je ravnal po navodilih ZFO in vse sile napel, da je dosegel čim lepše uspehe. Iz teh poročil je res razvidno bogato in koristno delo naše fantovske organizacije.

Med poročili o občnih zborih sem našel tudi poročilo zelo delovnega fantovskega odseka Tržiškega okrožja. Vesel sem ga bil, ker iz njega odseva močna fantovska volja za delo v naših vrstah. Le nekaj je v poročilu, ki kaže, da so odborniki pozabili na določila »Poslovnika.« Seznam izvoljenih odbornikov je to.

Prebiram ga in kar ne morem verjeti, da je res. »Janeza« so izvolili v odsekovni odbor, na-

prtili so mu dolžnosti člana razsodišča in še med preglednike so ga postavili. Tako pa ne gre. »Poslovnik« drugače določa. Nihče ne more biti kar v treh odsekovnih organih in tudi v dveh ne. Če je izvoljen za odsekovnega odbornika, ne more biti isto poslovno dobo v razsodišču ali celo preglednik, katerega naloga je pregledovati delo odbornikov. Sam svoje delo vendar ne bo pregledoval in si daljal na občnem zboru razrešnico.

Take pogreške sem zapazil pri več odsekih. Skrbite, da se bodo popravili, v bodoče pa pazite na sestavo odsekovne uprave, katera mora biti sestavljena po določenih »Poslovnika.«

TAJNIKI! ALI STE ŽE POSLALI RAZVIDE ODBORNIKOV??

ODSEK MORA IMETI SEJE REDNO TEDENSKO ALI ŠTIRINAJSTEDNEVNO. SEJE »PO POTREBI« SO ZNAK NEDELAVNOSTI ODSEKA.

Jubilej slovenskega vseučilišča

V drugi polovici decembra 1939 je praznoval naš najvišji slovenski kulturni zavod — naše slovensko vseučilišče — svoj pomembni jubilej, namreč dvajsetletnico svojega obstoja. To praznovanje je bilo zelo slovesno, kajti to je bil praznik vsega slovenskega naroda.

Vsak narod hrepeni za čim višjo kulturno stopnjo. Tako je tudi slovenski narod že od davna, zlasti pa v zadnjih 70 letih neprestano delal na to, da bi dobil svoj najvišji zavod znanosti in umetnosti. Pa je bil naš narod vse do osvobojenja le pastorek pa zato ni dobil, kar gre po vseh božjih in človeških postavah vsakemu narodu. Šele popolna politična in kulturna svoboda ob zlomu Avstrije in ob ustanovitvi svobodne države, kraljevine Slovencev, Hrvatov in Srbov se nam je posrečilo, da smo dosegli davno željo. Dne 2. julija 1919 je v Beogradu ministrski svet pod predsedstvom našega narodnega voditelja dr. Antona Korošca sklenil, da da Slovincem, kar jim gre.

In prav ta preznameniti dogodek izpred dvajsetih let je naše vseučilišče praznovalo na kar najslavesnejši način v nedeljo, dne 17. dec. 1939.

Že prejšnji večer je bila v operi slavnostna predstava slovenske opere Gorenjski slavček, na praznik pa je bila najprej proslava na vseučilišču, nato pa v Unionu.

Praznovanja se je udeležil sam kralj Peter II. po svojem zastopniku, mnogo članov vlade, oba slovenska škofa, slovenski ban, predsednik Akademije znanosti in umetnosti, vseučiliški profesorji in še mnogo drugih odličnikov vsega slovenskega javnega življenja ter premnogo akademikov in drugega slovenskega občinstva.

Posebno velik pomen in posebno slovesnost pa je dalo vsemu prelepemu slovenskemu praznovanju te obletnice to, da je naš najvišji kulturni zavod tega dne imenoval zaslužnega politika in voditelja slovenskega naroda dr. Antona Korošca za častnega doktorja slovenskega vseučilišča. In svoje praznovanje je naše slovensko vseučilišče združilo s slovesno promocijo dr. A. Korošca. Tako ni praznoval svojega jubileja samo naš najvišji kulturni zavod, ampak ves slovenski narod obenem s svojim velikim in zaslužnim voditeljem.

Tudi naša organizacija, ki ima slovenstvo in njega kulturni napredek za eno izmed svojih osnovnih vrednot in temeljnih načel, je praznovala v tistih dneh svoj veliki praznik. Pridružila se je čestitkam slovenskemu vseučilišču in voditelju slovenskega naroda. Naj živi in se razvija naše vseučilišče v Ljubljani, naj živi njegov častni doktor dr. Anton Korošec! F. J.

Koroško okrožje

Zmerom se sliši, da je koroško okrožje med najslabšimi, da nismo tako delavni kot drugod. Res je, da ni vse tako, kot bi moralo biti, so pa tudi naše težave večje kot kjer koli na Slovenskem. Prvič se moramo bojevati za načela naše fantovske organizacije, drugič za slovenske pravice — saj smo na slovenski meji, — tretjič pa še z domačimi nasprotniki, ki jih ni malo. V našem okrožju je le malo odsekov kot naslednikov bivšega Orla, ampak so večinoma na novo ustanovljeni, pa se zato morajo še boriti z začetniškimi slabostmi vsake organizacije. Naši fantje nimajo ne telovadnic, ne sob za sestanke, ne prostorov za letna telovadišča. Če hočemo priti samo s svojimi odseki skupaj, nas že to stane mnogo denarja in žrtev. Vendar pa skušamo z božjo pomočjo premagati vse te težkoče. Vas, bratje iz sosednjih odsekov in okrožij, pa prosimo sočustvovanja in pomoči. Napravite večkrat izlete v naše prelepe obmejne kraje, v našo prelepo slovensko Koroško, da nam daste poguma in vedrega veselja do dela. Če bomo vedeli, da Vas je mnogo, ki ste z nami, nas ne bo minila dobra volja do dela, pa bomo zmagaali vse težave in ne bomo omagali na sredi pota, ki pelje k našim večnim ciljem in vzorom. Pridite, bratje, kličejo Vas Črna, Mežica, Guštanj, Kotlje! — Bog živi! Predsednik.

NE IMENUJ PO NEMARNEM!

Ob prelepem januarskem prazniku imena Jezusovega sem se zamislil. Ime! Vsaka, tudi najmanjša stvar na zemlji ga ima, ima ga celo vsaka nadnaravna in nevidna stvar. Ima ga tudi najpopolnejše in najsvetejše bitje — Bog sam. Jezus je ime nad imeni!

Sveta imena.

Zato nam je razumljivo, da je Bog že ukazal izraelskemu ljudstvu: Ne imenuj po nemarnem božjega imena! In to prepoved je dal med gromom in bliskom na gori Sinaju Mozesu in jo postavil takoj na drugo mesto med desetimi. Toda ta prepoved ni bila veljavna samo za Izraelce, marveč za vse ljudi. Le z največjo spoštljivostjo moramo po sami božji zapovedi izgovarjati sveto božje ime Jezus! Človek se mora namreč zmerom zavedati, da s tem nazivom imenuje svojega Boga, Stvarnika in Vladarja, Kralja vseh kraljev.

In vendar se dan za dnem godi med katoličani, da imenu Boga samega, po nevrednem in nemarnem imenovanega, pridružujemo prav po nepotrebnem še imena Matere božje, pa povrh še imena svetnikov in svetih reči, ne da bi se prav za prav do dobra zavedali, kaj tjavdan blebečemo. Ali so morda med nami redki prav nepotrebni vzdih in izrazi začudenja: O Jezus! Jezus Marija! Mati božja! Sveta nebesa! O Madona!

Hudičevanje.

Še bolj nepotrebno izgovarjamo tudi hudičevo ime. Saj slovenski fant skoro misli, da bi mu pri njegovem pogumnem fantovstvu nekaj bistvenega manjkalo, če ne bi ob koncu skoro slehernega stavka dodal znanega »kranjskega hudiča«, ki ga rad še zabeli s prekletstvom. Grdo je tako govorjenje, fantje, in nikakor ne smemo misliti, da bi bilo to govorjenje vredno dostojnega slovenskega katoliškega fanta! Saj nas že tako poznajo povsod, vendar ne bomo hodili po svetu s tem malenkostnim namenom, da se bomo povsod predstavljali s svojim razvpitim hudičevanjem.

Kletvine.

Še mnogo hujše pa je, če vsa ta sveta ali pa satanova imena uporabljajo v kletev, ko želimo bližnjemu kaj huđega. Koliko se kolne med nami, fantje! To pa seveda ni samo nedostojno, to je tudi krivda pred Bogom samim. In še sramotnejše je dejstvo, da nam slovenskim fantom niti ne zadoščajo slovenski izrazi za kletev, ampak še na posodo preradi hodimo jemati razne strašno grde in naravnost bogokletne izraze. Fantje, iz ust člana naše mladinske vzgojne katoliške organizacije ne sme nikoli več priti nesramna kletev ne v maternem slovenskem, še manj pa v bratskem ali kakem drugem jeziku!

Trden sklep

Ob imenu Jezusovem, ki nas je odrešilo in zopet napravilo za otroke božje, ob tem najsvetejšem imenu sklenimo: opustili bomo vsako nepotrebno izgovarjanje svetih in hudičevih imen! Še posebej pa se bomo varovali, da bi izgovarjali nesramne kletev v tujih jezikih. Ostali bomo vitezi ne le v mislih, ampak tudi v besedah!

F. J.

DROBNE

Nemčija je nameravala l. 1940. ponovno prirediti V. zimske olimpijske igre v Ga-Pa. Nameravala je z njimi napraviti velikansko športno manifestacijo, saj bi na tekmah sodelovalo 10.000 tekmovalcev domačinov in 1100 inozemcev, za katere bi Nemčija plačala vse stroške, ki bi jih imeli z udeležbo (potovanje, hrano, bivanje itd.). Nam so poslali povabilo za 70 naših tekmovalcev smučarjev, ki bi bili vsi gostje Nemčije. Zdaj pa je Nemčija te zimske olimpijske igre odpovedala, ker jih po pravilih mednarodnega olimpijskega pravilnika vojskujoča se država ne sme prirediti.

Po zadnjih vesteh bi se prihodnje leto tudi Italija rada udeležila balkanskih iger v Ankari, s čimer bi te igre ogromno pridobile na svoji športni vrednosti.

Tudi italijanski državni reprezentanci so zagodli. Italija je namreč svetovni nogometni prvak in cela 4 leta ni izgubila niti ene tekme. Zdaj pa so jo najprej premagali švicarji s 3:1, kmalu nato pa še Nemci s 5:2.

LIST MLADEC. Prva številka lista naših mladcev Mladec je izšla. Skromen je začetek, a prvi korak je storjen. In sicer zelo vzgleden korak. Svoj list so dobili mladci, ki so bodočnost naših fantovskih odsekov. Svoj list so dobili fantje od 13-16 leta. Zato je dolžnost vsakega člana, da mladcem pomaga ta list razširiti čimbolj. Naš cilj mora biti: list morajo spoznati in brati vsi dobri fantje naših skupin od 12-16. leta. Na delo od osebe do osebe, od hiše do hiše, da se temu cilju čim bolj približamo. Začnimo z delom takoj. Prvi dve številki prideta na župni urad. Pozneje jih naročite: Celje, Cankarjeva ul. 4. List izhaja 14 dnevno in stane za vse leto 6 din, če ga plačate takoj; sicer stane 8 din.

FANTOVSKI ODSEK V BOGOJINI SLOV.

KRAJINA

Tudi mi na skrajni točki naše severne drž. meje ne spimo, ampak prav živahno opravljamo svoje organizacijske dolžnosti.

Naš odsek šteje 25 rednih in 5 podpornih članov.

Naši sestanki, katerih se poleg rednih in podpornih članov udeleži skoro vsakikrat nekaj gostov, so ob nedeljah zvečer. Na sestankih se poleg raznih resnih pogovorov in lepega ter vselega slovenskega petja obravnava največkrat tudi poučna tvarina. — Na praznik Kristusa Kralja smo imeli člani FO skupno sv. obhajilo, po sv. maši pa akademijo. Sedaj v zimskem času pa bo oživel tudi naš oder. Druga za drugo se bodo prirejale lepe, vesele ter poučne igre. Pričeli bomo tudi z zimsko telovadbo dvakrat na teden. — Tudi naša orodna vrsta prav pridno trenira in je v kratkem pričakovati od nje lepих uspehov. — Bog živi!

L. A., tajnik.

FANTOVSKI ODSEK NA JEŽICI

Ko končavamo leto Gospodovo 1939., bo prav in pametno, če se še enkrat ozremo nazaj na izvršeno delo v preteklem poslovnem letu 1938—39. Sicer ni naša navada, da bi se ozirali samo nazaj; naš pogled je obrnjen vedno in povsod k našemu najvišjemu, najplemenitejšemu in poslednjemu cilju, k — Bogu.

V trudu in znoju, polnem radosti smo delali za našo organizacijo, za naša načela in za zmago naših idealov. Naše požrtvovalno in nesebično delo nam je rodilo bogate sadove. Toliko dela, življenja in napredka v našem FO ni bilo dosežnega nobeno leto. Vse katoliško-narodno delo na Posavju vodi FO skupno s KPD. S svojimi

POZNATE BALKANSKE IGRE?

Najvažnejša in največja lahkoatletska prireditev na Balkanu so vsakoletne balkanske igre. Letos so bile desetič.

V starih časih so prirejali za grški narod, ki je telesno vzgojo cenil kot nihče, tekme vsako četrto leto in so jih imenovali olimpijske igre. Mnogo takih iger je priredila mala Grčija, močna in ponosna, dokler ni tuja pohlepnost tudi nad njo razprostrla svojih požrešnih rok. Ko so bili Grki premagani in so postali rimski sužnji, so prenehale tudi olimpijske igre, največji grški praznik.

Ob koncu preteklega stoletja so pričeli ponovno prirejati olimpijske igre, pobudo za njihovo obnovo je dal grof Piere de Coubertain (izg. Pjer d Kouberten). Vsako četrto leto so te igre, le v svetovni vihri 1916 so odpadle, ista usoda pa grozi l. 1940.

L. 1928. so namreč bile olimpijske igre v Amsterdamu. Med deset in deset tisoči vnetih gledalcev, oboževalcev lahke atletike, sta sedela tudi Grk dr. Rinpulos in Jugoslovčan dr. Stevan Hadži. Ko sta gledala, kako se pred očmi tisočev častno bore najboljši izbranci držav z vsega sveta, se jima je porodila misel: »Kaj ne bi zmogli kaj podobnega tudi prebivalci Balkanskega polotoka?« Misel je kmalu dozorela. Že naslednje leto 1929. so bile v Atenah poskusne balkanske igre. Pa je ta poskus uspel, da so se zastopniki balkanskih držav odločili prirejati take igre vsako leto. Udeležujejo se teh tekem: Albanija, Bolgarija, Grčija, Rumunija, Turčija in Jugoslavija.

Zmagali so v vseh dosedanjih balkanskih igrah odlični grški atleti, to seveda v skupni klasifikaciji, marsikatero prvo mesto posameznikov pa so osvojili tudi naši jugoslovanski atleti, ki so bili kot ekipa osemkrat drugi, dvakrat pa tretji, ker so jih takrat prehiteli Romuni.

Lani so bile balkanske igre pri nas v Beogradu, kjer so se naši tekmovalci odlično borili, a prvo mesto so z velikanskimi napori zavzeli v kljub temu spet Grki. Letošnji, v Atenah doseženi rezultati, so veliko slabši kot lanski, radi primerjave navajamo ime in rezultat lanskih in letošnjih zmagovalcev. Kratice pomenijo ime države.

Disciplina:	1938.	1939.
100 m	Stevanović (J) 10,8	Musafer (T) 11,5
200 m	Kling (J) 22,5	Musafer (T) 23
400 m	Geren (T) 49,4	Geren (T) 50,8
800 m	Goršek (J) 1:57,8	Stratakos (G) 2:00
1500 m	Goršek (J) 4:05,4	Vulkopulos (G) 4:06,6
5000 m	Krevs (J) 15:39,4	Mavropoulos (G) 15:34,6
10.000 m	Kristea (R) 32:15,1	Ragazos (G) 32:00
Maraton	Ragazos (G) 2:30,38	Kirikijakides (G) 2:52:07
4 × 100 m	Grčija 43,4	Jugoslavija 43,8
4 × 400 m	Jugoslavija 3:25,8	Grčija 3:31,8
800 - 400 - 200 - 100 m	Jugoslavija 3:25,2	Grčija 3:27,6
110 m zapreke	Hanžeković (J) 15	Mantikas (G) 15,6
400 m zapreke	Mantikas (G) 56	Skiadas (G) 54,9
skok v viš.	Martini (J) 1,85	Lekauas (G) 1,80
skok v dalj.	Lambrakis 6,94	Stojkičesku (R) 6,83
troskok	Palamiotis (G) 14,45	Palamiotis (G) 14,24
skok s palico	Tanos (G) 3,91	Tanos 3,92
krogla	Kovačević (J) 14,56	Kovačević (J) 14,66
disk	Silas (G) 49,60	Silas (G) 50,11
disk helenski stil	Silas (G) 40,12	Silas (G) 39,09
kladivo	Goić (J) 47,10	Stepišnik (J) 49,55
3000 m zapreke	—	— Velkopulos (G) 9:43,1
desetboj	—	— Klinar (J) 5628 točk

Nekateri naši tekmovalci so nas pošteno razočarali, četudi smo vprav na nekatere od njih gradili upe na zmago. Enega najvidnejših rezultatov je dosegel mlad slovenski atlet Klinar (Planina), ki je postal balkanski prvak v desetboju.

mi lepo uspešnimi prireditvami in z vzvišenimi načeli, po katerih usmerjamo vsa naša dejanja in nehanja, si je FO pridobil v javnosti velik ugled in številne prijatelje, ki budno spremljajo vse naše delo. FO je iz skromnih početkov po drugi obnovitvi zrastle v krepko organizacijo, ki pa še vedno napreduje. Redke so v naši župniji take družine, ki ne bi bile zastopane v naši orlovski družini vsaj z eno dušo. Izmed vseh kulturnih organizacij na Ježici je FO najbolj delaven in smelo lahko trdim, da beleži na Ježici naša organizacija največji napredek.

Vse naše delo je bilo v skladu z našim geslom, ki ga beremo na našem novem praporu: »Kulturi duha — kulturi srca«. Temu je bilo namenjena ogromno našega dela.

Pred praznikom sv. Jožefa smo imeli tridnevne duhovne vaje, za katere je odbor FO prevzel vso agitacijo pri vseh fantih in moških v celi župniji in je osebno razdelil nad petsto vabil. Na naš fantovski praznik pa smo jih zaključili s skupnim sv. obhajilom. Po sv. maši pa smo obljubili zvestobo: Cerkev, narodu in državi ter naši ZFO. Vsi tisti, ki imamo kroje, smo se tudi v krajih udeležili procesij o Veliki noči in o sv. Rešnjem Telesu. Večernih fantovskih sestankov smo imeli 40. Obravnavali smo pri teh sestankih vsa važna vprašanja naše dobe. Posebno naj omenimo predavanja br. Straha Franceta: O političnem položaju Sredozemlja, o Češkoslovaški, o izgledih bodočega zmagovalca v morebitni novi svetovni vojni itd. Naši člani pa niso bili samo poslušalci, marveč zelo mnogo tudi predavatelj, saj so sami pripravili nad 30 predavanj.

V tem poslovnem letu smo imeli 4 javne prireditve t. j. mladinsko akademijo 30. oktobra na praznik Kristusa Kralja, Miklavževanje, telovadno akademijo 19. marca v slovo br., ki so šli k vojakom, telovadni nastop pri slovesni proslavi društvene 30 letnice. Za to proslavo smo se že več ko dve leti pripravljali ter nam je tudi krasno uspela. Ob tej priliki smo tudi blagoslovili svoj fantovski prapor, katerega je blagoslovil predsednik PZ univerzitetni profesor g. dr. Lukman. Praporu je kumovala vrlo posavsko dekle s. Kos Marija z Ježice. S KPD in DK delamo vedno v najlepši slogi. Krašen spreved ob priliki 30 letnice 9. julija in lepo uspeli telovadni nastop bo ostal vsem v najlepšem spominu.

Vsi referenti so za to priliko rešili svojo nalogo vzorno.

Tudi več let naprej je obrnjen naš pogled. Zato smo krepko podprli našo akcijo »Stavbne zadruge Ježenski dom«, ki je iz naših vrst osnovana z edinim velikim ciljem: zgraditi katoliškimi organizacijam na Ježici nov, sodobnim zahtevam ustrezajoč dom, ki bo ponos Ježice. Skupno s KPD je FO namenil ves čisti dobiček proslave 30 letnice temu namenu. FO je podpisal 3 deleže po 1000 Din. Člani FO pa so podpisali sami 88 deležev po 1000 din. Tudi pri tej nalogi bomo uspeli, če bomo vztrajali v delu za prosopeh in napredek Ježice in njenih prebivalcev.

FO šteje: 37 rednih članov, 21 starešin, 8 br. vojakov, 21 mladev, 40 naraščajnikov, 2 gosta in 16 podpornih članov. Odbor je imel 26 sej. Blagajna izkazuje 33.690.21 din denarnega prometa. Prejemkov 17.088.50 din, izdatkov 16.601.75 din.

Leto najživahnejšega življenja in vrvenja je za nami. V novo poslovno dobo smo stopili z novim ognjem, z novimi načrti in z dobro voljo. Novi veliki časi prihajajo z novimi nalogami za katoliške organizacije. Dal Bog, da bi bil FO na Ježici trdna nepremagljiva skala, ki bo z lahkoto kljubovala vsem napadom iz katere koli strani.

Predsednik FO Ježica **Dovč Jernej**

PREZGANJE

Zadnjič smo od nas poročali, kako smo šli na okrožne fantovske tekme v Šmartno pri Litiji in kako smo dobili veliko diplomo ter kako smo se imeli na našem izletu. — Dva dni po teh dogodkih je moral pa naš brat načelnik Drago v bolnico, kjer je preстал dve težki operaciji. Mi člani smo bili vsak teden njegovi »gostje« v bolniški sobi. Tam smo mu zagotavljali, da molimo za njegovo zdravje. Hvala Bogu, sedaj je zopet med nami zdrav kot riba in nam šteje, ko se učimo nove proste vaje!

V novembru smo imeli redni letni občni zbor. Ne hvalimo se, če trdimo, da smo res delali v prošlem poslovnem letu. Soglasno je bil izvoljen za predsednika naš stari fant br. Jože Gale, župan. Kje imate po Sloveniji v odseku to čast, da bi bil župan in banski svetnik predsednik odseka? V novo poslovno leto gre-

mo po poti, ki nas bo pripeljala do cilja. Trdno voljo imamo, da se nam načrti ne izjalove. — Dne 24. oktobra smo slovesno sprejeli novega g. župnika Leona Kristanca, ki je naš duhovni vodja in tudi predavatelj. — »Kres« prejemamo v dvanajstih izvodih. Štiri smo na novo pridobili. — Krojev imamo šest. K sestankom se zbiramo ob četrtkih. Sestanke poseča okrog 30 gostov. Mladci so naše upanje za bodočnost. — Bog živi! **Br. Adolf.**

SMIHEL PRI NOVEM MESTU

Odkar izhaja »Kres«, ni bilo iz prijaznega Šmihela še nič glasu, kakor da bi fantje v Šmihelu spali in se ne bi prav nič brigali za mladinsko gibanje. Pa to ni tako. Tudi mi smo se pridružili armadi slovenskih fantov in prav pridno delujemo.

Tekoče zadeve rešujemo na rednih mesečnih sejah. Predpisano prosvetno tvarino pa obravnavamo na rednih tedenskih sestankih. Poleg predpisane tvarine smo imeli še najrazličnejša druga zanimiva predavanja, ki so jih imeli člani sami, tako da so na sestankih tudi dejansko vsi sodelovali.

Telovadbo imamo redno enkrat na teden. Le škoda, da nimamo telovadnice, ki bi ustrezala tehničnim in higienskimi predpisom. Pa upamo, da bomo tudi to kmalu imeli.

Letos smo si s kulukom uredili letno telovadišče, ki ga uporabljamo predvsem za odbojko, katero zlasti mladci prav pridno vadijo. Za to se moramo zahvaliti predvsem našemu g. župniku Bergantu.

Pri splošnih okrožnih tekmah smo se vselej dobro postavili. Le škoda, da rezultati lanskim tekmam niso bili objavljeni. Letos smo pa prejeli malo diplomo.

Mednarodnega mladinskega tabora v Ljubljani smo se polnoštevilno udeležili. Ravno tako smo se udeležili obeh okrožnih taborov polnoštevilno, kakor tudi podzveznega tabora v Novem mestu in kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani. Bili smo tudi na taboru mož in fantov v Celju ter na mladinskem taboru v Mariboru. Naš prapor pa se je lešketal na soncu na vseh prireditvah na Dolenjskem v zadnjih dveh letih.

Naše društvene praznike praznujemo vedno zjutraj s skupnim svetim obhajilom, popoldne pa s primerno igro ali akademijo. Tako smo priredili sami že sledeče igre: »Garcia Moreno«, »Luč z gora« in »Sv. Vid«. — Poleg sestankov in iger pa je članom za izobrazbo in razvedrilo na razpolago čitalnica z vsemi slovenskimi katoliškimi časopisi ter knjižnica.

Urednikovi pomenki

K. I., Maribor. — Ker se posebno ne odgovarjam, vam v »Kresu« samem hočem dati nekaj misli o Vaših pesmih, ki ste mi jih poslali. Pesmi »Materič« in »Slišite, bratje...« sta v svojem jedru prav dobri, a zdi se mi, da jima manjka neke zaključne poante. Pesem »Jesenski občutki« je vsebinsko in oblikovno izdelana, le prepozno sem jo prejel. Če mi bo prostor dopuščal, jo objavim jeseni. Pesem »Življenje« pa je zopet slabša po vsebini, pa tudi po obliki ni še dognana. Ima namreč več nečistih rim, pa tudi stilistično šepa. Pesniške inspiracije vam, kakor vidim, ne manjka, le učiti se bo treba še mnogo in tudi mnogo delati. Še kaj pošljite! Posebno rad bi čel kaj krajšega v prozi, kajti za pesmi mi v

Odsek se udeležuje v krojih velikonočnih procesij in procesij sv. Rešnjega Telesa. Ob državnih praznikih pa se odsek udeležuje po zastopnikih službe božje.

Največje težave pa ima odsek s članstvom, ki se stalno spreminja.

Imamo večino članstva takega, ki mora prej ali slej s trebuhom za kruhom, in tako vedno eni odhajajo, drugi prihajajo, kar društveno delo silno ovira. Vendar smo pa vkljub temu lahko veseli uspehov svojega dela.

Kakor člani tako so tudi mladci, posebno v letošnjem letu, bili prav delovni. — Na rednih tedenskih sestankih si urijo uma svetil meč. A z redno tedensko telovadbo si urijo z najrazličnejšimi vajami svoja mlada telesa, da bo prebival zdrav duh v zdravem telesu. Izmed vsega pa jim najbolj ugaja odbojka. — V zadnjem času smo osnovali še naraščaj, tako da je sedaj organizacija našega odseka popolna.

V septembru nas je doletela velika izguba. Zapustil nas je naš priljubljeni duhovni vodja g. Orazem Janez, ki je odšel v Ljubljano. Pod njegovim modrim in skrbnim vodstvom je odsek vsestransko rasel in napredoval. Odšel je od nas tako tiho in neopaženo, da se niti posloviti nismo mogli od njega, a sadovi njegovega dela so ostali med nami. Za vse njegovo nesebično delo se mu zahvaljujemo in mu želimo obilo uspeha in božjega blagoslova v njegovem novem poklicu!

Ceprav smo številčno majhni in gmotno slabotni, vendar gremo pogumno po začrtani poti. Ne odstopimo od svojih načel ter se bomo vedno in povsod izkazali kot odločni katoličani, zavedni Slovenci in dobri državljani. — Bog živi! **Marinč.**

Novе knjige

Dr. Ivan Ahčin, Komunizem, največja nevarnost naše dobe. — Izšla je dr. Ahčinova knjiga o komunizmu, kakor je bila najavljena že v prvi številki Kresa. Komunizem vse bolj in bolj vdira v evropske države. Proti ti nevarnosti je treba zlasti na katoliški strani kar najhitreje in najodločneje delati, in to po papeževih okrožnicah za izboljšanje socialnih in gospodarskih razmer na svetu. Temu namenu služi tudi Ahčinova knjiga o komunizmu. V nji je pisatelj, ki je znan velik poznavalec socialnih vprašanj, v celoti obdelal vprašanje komunizma in njegovega razmerja do človeka posameznika, do kmeta in delavca, do družine, do vere in religije. Posebno obširno popisuje pisatelj delovanje kominterne po vseh državah na svetu. Ko nam je tako pokazal komunizem z vseh strani, nam v zaključnih poglavjih pokaže tudi poglobljene pripomočke za uspešen boj proti komunizmu. Pisec jih vidi predvsem v slogi in edinstvu v katoliških vrstah, v obnovi krščanskega življenja, v pravičnosti in krščanski ljubezni, ki naj zavladata na svetu. S to knjigo sta pisatelj dr. Ahčin in založnica naša Zveza fantovskih odsekov vestno in v polni meri izpolnila svojo dolžnost v skupnem boju, ki ga je prav v teh dneh začela

katoliška akcija na Slovenskem proti komunizmu. Za člane ZFO stane knjižica samo 6.— din, dasi obsega 160 strani. Zato bo mogel prav vsak naš fant, tudi oni iz kmečkega in delavskega stanu kupiti to knjigo in se poučiti o največji nevarnosti naše dobe. Saj je knjiga pisana v zelo lepem, pa tudi izredno lahkem jeziku in slogu. Zato je želja ZFO in tudi naša, da bi ta knjiga v resnici prišla v roke vsem našim fantom, ki jim je še posebej namenjena.

P. Hugo Bren, Friderik Baraga v žaru svoje svetosti. — Ta knjižica ima namen, našemu slovenskemu narodu prikazati Friderika Barago kot človeka, duhovnika, misijonarja, škofa, pisatelja in moža svetniškega življenja. Vse to pa z namenom, da bi se med našim narodom čim bolj pospešila želja in molitev, da bi bil škof Baraga čimprej razglašen za blaženega in svetnika. Knjižico priporočamo. Stane samo 5. din, dobi se pri upravi Cvetja v Ljubljani, kakor tudi po vseh knjigarnah in pri vratarjih frančiškanskih samostanov.

Vilko Fajdiga, Božji otroci. Knjiga za duhovno obnovo. — škofijsko vodstvo Marijinih družb v Ljubljani je izdalo Fajdigovo knjigo Božji otroci, s katero nas hoče pisatelj nekako povesti skozi duhovne vaje. Pokazati nam je hotel, da smo otroci božji, da izhajamo od Boga, da nam

je Marija mati, Cerkev pa nam je posrednica milosti božje. Govori o človeku, ki je izgubil raj, pa se je zopet vrnil k Bogu. Posebno lepo pogravlje posveča katoliškemu duhovniku, govori pa tudi o apostolatu laikov, kakor ga učil papež po katoliški akciji. Knjižica je nekaj posebnega med našim nabožnim slovom, ker vsa temelji na misli o otroštvu božjem. Vsem našim fantom jo zlasti za bližajoči se postni čas, ki je čas duhovnih vaj, posebno toplo priporočamo, broširana stane samo 16.— din.

Marija Jezernik, Vesele uganke. Vrtčeva knjižnica, III. zvezek. — Pred božičem je izšla pri Vrtcu knjižica, ki vsebuje 32 ugank za naše malčke. Lepo jih je ilustriral France Podrekar. Knjižico priporočamo našim podeželskim društvom za mladinsko knjižnico.

Salezijanske knjižice z Rakovnika podajajo v številkah 144. do 146. lepe nauke za bogoljubno življenje, in sicer v prvi od teh nas navajajo, naj damo ubogim, v drugi govore o delu Janeza Krstnika, ki kliče nevernike k veri, v zadnji od teh pa so nam dali salezijanci duhovni koledarček za leto 1940. Izredno pri tem koledarčku je, da nam ob vsakem mesecu poleg koledarja samega podaja še lepo sliko, nanašajočo se na najvišji praznik v tistem mesecu in ob nji spregovori tudi nekaj besed o istem prazniku. **F. J.**

IVAN NOVAK

Novela iz spomladi pred majniško deklaracijo. — Spisal Ivan Čampa.

Na dvorišču, ki je bilo posuto z drobnim peskom, je bila tedaj prijetna vdolbinica, nad katero je rastel star gaber; ta je bil tako prirezan, da je bil kakor nekakšna streha nad mizo, ki je stala v tem zakotku. Okrog mize so bili trije stoli, na njej pa je bilo še posodje, ki ga še ni nihče pospravil po obedu. Stara gospa in njena vnukinja Viktorija sta bili namreč pravkar pokosili. Deklica je bila odšla v svojo sobo, da bi nekoliko zaigrala na klavir, ki ji je bil ob stari babici edino razvedrilo, starka pa je še posedela pri mizi in se zatopila v branje časopisa. Kljub svoji visoki starosti je še vedno z zanimanjem zasledovala poročila z bojišč. Dekla, ki je štorkljala po kuhinji, je bila menda preveč zaposlena z ribanjem, zato je pozabila pospraviti mizo.

Videti pa je bilo, da sive gospe danes nič kaj preveč ne zanimajo poročila o zmagah, ki jim nikdar ni mogla prav verjeti. Sonce, ki ji je kljub gabrovi strehi nad glavo prijetno sijalo v hrbet, ji je dobro delo in sama ni vedela, kdaj je zadremala. Tako je okrog te hiše pod Gradom nastalo tisto čudno razpoloženje, ki je lastno nedeljskim popoldnevom v mestu: vse ždi, celo listje po drevju, in zdi se ti, da se je ustavil čas.

Nenadoma so se za ovinkom pod hišo, koder vodi pot v mesto, začuli v škripajočem pesku koraki. To je bilo okrog tega doma, ki je sameval leto in dan, tako nekaj nenavadnega, da se je gospa takoj prebudila in planila pokonci. Pozorno je prisluhnila, da bi se prepričala, če se ji ni morda samo sanjalo, a že v naslednjem trenutku se je prestrašila. Kdo neki bi utegnil priti k njim? Da bi bilo tisto poročilo o sinovi smrti prenačljeno in bi se morda prav on zdajle vrnil iz bojišča? Ne, na to še misliti ni bilo, saj on še malo ni hodil tako in čudeži se tudi ne gode vsak dan. Kdo le naj bi potem utegnil priti? Moj Bog, je spreletelo staro, pa menda vendar ne bo ponovna rekvizicija? Saj so ji pobrali vso živino, ki jo je imela v hlevu pod hišo, le eno edino kravico so ji še pustili. Da bi ji zdaj odpeljali še to, Bog se usmili, samo kaj takega ne!

Človek, ki se je prikazal izza ovinka, je njen strah precej potolažil. Bil je mlad fant, star kakšnih sedemnajst let. Že od zdaleč se mu je po obrazu videlo, da je bolan ali pa izstradan. Vranje črni lasje, ki so mu v bujnih kodrih silili na čelo, so bledečnost njegovega obraza še stopnjevali. Precej ponošena obleka, ki ni bila narejena po mestnem kroju, je bila skrbno osnažena. Vse to je na gospo, ki je precej slokega fanta premerila od nog do glave, vplivalo precej pomirjevalno, vendar si od prve bojazni ni mogla docela odpomoči. Še vedno je drhtela po vsem telesu, ko je vprašala prišleca: »Was wünschensich sie — kaj bi radi?«

»Spoštovana gospa,« je odgovoril mladi človek, »oprostite, da sem si kljub prepovedi na vratih vašega vrta drznil priti sem gori. Verjemite, da bi vas nikdar ne bil motil, če me ne bi bila prignala sila. Pred kratkim sem namreč prebolel hudo bolezen in zdravnik mi je zaukazal, da si moram poiskati stanovanje, ki bo zračno in mirno, sicer se mi bolezen lahko povrne. Po vsem mestu sem se razgledoval, kje bi dobil kaj primerne, toda s takimi sobicami je velik križ: zlepa je ne dobiš. Dopoldne pa sem se sprehajal po Gradu in ko sem zagledal vašo hišo, ki ima tako prijetno lego, sem si mislil, da bi morda pri vas utegnil dobiti primerno sobo. Zato sem prišel.«

Fant je sicer dobro govoril nemščino, vendar ni mogel prikriti, da je Slovenec. Vendar si gospa ni mogla kaj, da ji mladi človek zaradi svojega umirjenega govorjenja, ki je izdajalo po srcu dobrega in odkritega človeka, ne bi ugajal. Zato se je bila v srcu že odločila, da mu bo dala sobo. A bila je previdna. Bolj prijazno ko prej je vprašala: »Kdo pa ste vi, mladi gospod?«

»Oh, oprostite mi nerodnost, da se niti predstavil nisem!« je dejal prikupni mladenič in rahel oblaček rdečice mu je zasenčil čelo. »Ivan Novak sem, študent šestošolec. Res, da bi vam dosti ne mogel plačevati, ker bore malo dobivam od doma, toda če imate količkaj srca, spoštovana gospa, vas prosim, usmilite se me. Vsaj toliko let bi rad še živel, da bi novo mašo pel. Moji materi, ki s tolikimi žrtvami skrbi zame, bi bila to nedopovedljiva sreča. Če ji to veselje naredim, mi je potem že vse eno, kaj pride.«

»Kje pa je vaša mati?«

»Pri Postojni sem doma, gospa. Tam je naša hišica. Še tri mlajše brate in dve sestri imam doma. Oče pa nam je padel v vojni. Samo za štirinajst dni je šel od doma, pa je bil že mrtev.«

(Dalje prih.)

»Kresu« preostaja le malo prostora.

Našim fantom! Ker je postal »Kres« štirinajst-dnevnik, seveda ni mogoče takoj objaviti velikega števila dopisov, ki sem jih prejel. Bodo že prišli vsi na vrsto. Pri tej priložnosti prosim vse fante, ki dopisujejo iz odsekov v »Kres«, da so v svojih dopisih nekoliko krajši, kakor je to navadno. Dolgi dopisi nastanejo namreč na ta način, da ta ali oni predsednik ali tajnik v enem samem dopisu hoče popisati vse delovanje v odseku iz celega leta nazaj ali pa še celo iz več let. To pa nikakor ni prav. Kakor hitro se je namreč kaj posebno važnega zgodilo v odseku, kaj takega, da bi zanimalo tudi druge odseke, takoj je treba o tisti stvari poročati v »Kres«. Na ta način se bomo povsem izognili predolgim dopisom, pa tudi uredniku ne bo treba celih strani metati v koš. Fantje, vsi brez izjeme se ravnajte po temle nasvetu! In še to: V zadnjem času sem prejel večje število dopisov, pisanih na obe strani. Za tiskarno pa je treba pisati zmerom samo na eno stran lista. S tem, da pišete na obe strani, daste samo uredniku ogromno nepotrebne dela, ker mora vse take dopise še enkrat prepisovati. Torej pišite zmerom samo na eno stran lista! — Urednik želi, da bi mu odseki v dopisih poročali zmerom tudi o številu naročnikov »Kresa« v odseku, o porastu »Kresa« v letošnjem letu, kakor tudi o tem, kako so fantje z novim »Kresom« zadovoljni. Vse take dopise bom tudi objavljaj.

Urednik.

Izdaja Zveza fant. odsekov. — Urejuje Fr. Jesenovec, Ljubljana. — Za uredništvo odgovarja A. Trontelj C. M., Groblje - Domžale. — Tiska Misijonska tiskarna Groblje - Domžale (Trontelj C. M.)